

PUNT de festa

Del 15 al 21 d'agost del 2008

Any III. Número 136

La brigada de Caldes de Malavella descarregant piles de cadires perquè tot estigui a punt per a les puntaires que exhibeixen les seves arts per la festa major. /JOAN SABATER

Els pencaires de la festa

• Per Santa Maria hi ha festes majors arreu • Mentre la majoria les gaudeix, molts altres van fent feina • Un representant artístic, un tècnic de Cultura, els membres d'una comissió de festes... ens ho expliquen ■ pàg. 4-5

MONOGRAFICS

Molta música a Tarragona per Sant Magí [pàg. 20-28]

• **ASCÓ.** La carretera Camposines, nou escenari de la festa d'estiu [pàg. 17]

• **BORDILS.** La festa estrena una cercavila amb cervesa ambulant [pàg. 18]

• **TORDERA.** La festa major, que es dedica a Sant Bartomeu, s'allarga durant tres caps de setmana [pàg. 30-31]

• **VANDELLÒS.** Un espai de veles per a les penyes dels joves, novetat de la festa [pàg. 32]

• **DELTEBRE.** La navegació fluvial, atractiu turístic de la zona [pàg. 33]

• **SANT POL DE MAR.** L'aigua, fil conductor de la 14a edició de la Fira Alternativa [pàg. 35]

BARCELONA

La festa de Gràcia defuig la massificació [pàg. 10]

LES PRESES

• **Estansa:** una volta al món a través de la música i la dansa tradicionals [pàg. 7]

CARRILS

• **La mostra gastronòmica enceta la festa major de Santa Helena** [pàg. 9]

CARDEDEU

• **Festa major retransmesa en directe per internet** [pàg. 11]

No tanquen ni per festes

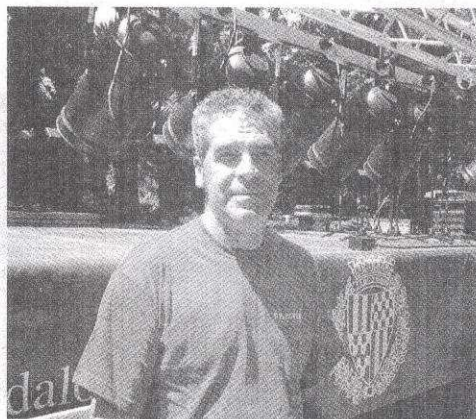
● El cap de setmana proper al 15 d'agost és, probablement, quan es concentren més festes majors arreu del país ● Mentre molts les gaudeixen, molts d'altres estan al peu del canó ● Alguns treballen per vocació, com els membres de les comissions de festes o els rectors ● I d'altres, per necessitat, com ara els impressors, representants artístics, els mateixos artistes o els professionals del sector dels serveis

ÀNGEL PEIROTÉN. PROPIETARI D'INFRAESTRUCTURES PEIROTÉN

«És dur però apassionant»

M. MEMBRIVES | Badalona

• Dotze anys muntant i desmuntant escenaris, col·locant taules i alineant cadires donen per molt. Àngel Peiroten ho sap perquè ho ha viscut. Després de passar per diferents oficis va decidir crear la seva pròpia empresa dedicada al muntatge d'escenaris i infraestructures. Treballar mentre els altres estan de festa «és dur però també és apassionant», confessa. Té clar que és una feina que no es pot fer si no agrada perquè és fàcil perdre la noció de la setmana i no es descansa mentre la major part de la gent ho fa. «Els caps de setmana és quan més feina tenim i sobretot durant els mesos de maig, juny i juliol, que no podem i potser només podem descansar un dia entre setmana.» Ell i el seu equip són els primers d'arribar al lloc on es fa la festa i també els últims de marxar un cop han desmuntat la infraestructura. L'acumulació de feina fa que moltes vegades no tingui temps de viure la festa i gaudir-ne mentre els altres ho fan. «Quan acabem de muntar un escenari anem a un altre lloc a aixecar-ne un altre i quan acabem ja és hora d'anar a treure el primer.»

Peiroten, al Badalona, on munta un escenari. / JOSEP NAVARRO

La rapidesa és fonamental en la seva feina: «Podem trigar una hora i mitja a deixar-ho tota punt perquè els encarregats de l'equip de so comencin la seva feina. Per desmuntar-ho tot és una mica més ràpid.» Assegura que en una setmana pot arribar a moure més de 5.000 cadires i centenars de taules i està acostumat a treballar en tota mena de condicions. Recorda que en una ocasió va haver de muntar una infraestructura a prop de Bilbao «amb un desnivell de

més de cinc metres». Diu que ara hi ha més robatoris que abans i destaca l'interès pel cable i la facilitat per fer-lo desaparèixer que els ha portat maldecaps en més d'una ocasió. Tot i les dificultats, es declara «enamorat» de la seva feina. Només lamenta haver-se perdut la infantesa dels seus fills però creu que compensa tenir una feina «on fas amics perquè cada any et vas trobant amb la mateixa gent i, al final, es creen vincles».

SISCO RODES. ADMINISTRADOR DE L'EMPRESA ARRÒS I FIDEUS

Com un convidat més

M.A.M. | Ripoll

• L'estiu, especialment el trimestre que va de maig a juliol, és l'època de més feina de l'empresa Arròs i Fideus, de Ripoll, que es dedica a l'organització d'àpats a l'aire lliure per a aplecs, festes majors, festes de barri i celebracions familiars o d'empresa. En un sol cap de setmana, poden arribar a fer fins a dotze àpats, entre dinars i sopars, i a punts tan distants com el delta de l'Ebre i la Jonquera, ja que treballen a tot Catalunya. «Això és possible perquè podem treballar dividits en tres equips diferents», explica Sisco Rodes, administrador de l'empresa, que s'agafa amb humor això de cuinar per a tanta gent en un ambient festiu: «Has de fer veure que ets un convidat més i que t'ha tocat fer el dinar.» És nota que la feina li agrada, tot i que reco-

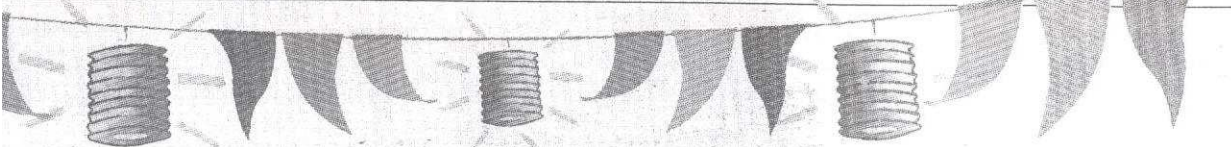

Sisco Rodes (a l'esquerra), amb altres membres de l'equip d'Arròs i Fideus.

neix que de tant cuinar fideus i arròs ha avorrit una mica aquests plats i sovint, quan acaba la feina, se'n va al bar del poble a menjar un entrepà. Altres vegades es porta el dinar fet de casa perquè després de passar unes quantes hores davant del foc el que li

ve més de gust és, per exemple, un gaspatxo ben fresquet.

Respecte a la dificultat de cuinar per a tants comensals (han arribat a fer paelles per a més de 600 persones), afirma que «tot és matemàtica pura» i que «com més gran és la pael·la, més bé surt l'arròs».

L'Eduardo, a l'esquerra, descarregant taules amb un company de la brigada. / JOAN SABATER

EDUARDO MARTÍN. MEMBRE DE LA BRIGADA MUNICIPAL DE CALDES DE MALAVELLA

«Dormo poc però... són 3 dies!»

M.A. PAGÈS | Caldes de Malavella

• Quan la majoria encara dorm, l'Eduardo Martín i la resta de companys de la brigada municipal de Caldes de Malavella (Selva) ja estan al peu del canó, netejant els carrers de les restes del correfoc del dia abans i traginant cadires i taules amunt i avall per deixar-ho tot enllestit per a la trobada de puntaires de la festa major. Són les set del ma-

tí del diumenge 10 d'agost i a la Rambla només hi ha aquests operaris. Tot i que ha hagut de matinar, l'Eduardo no ha renunciat a la sessió de ball de la nit anterior. Va moure l'esquelet amb la música de Combo Grup però —això sí— va retirar-se a una hora «prudent», diu ell, a les tres de la matinada. «Aquests dies dormo poc. Faig algun son a la tarda, però... cal aprofitar la festa.

De fet, són tres dies!», diu.

L'Eduardo diu que no li importa treballar per les festes perquè amb la resta de companys s'ho combinen molt bé. En funció de si un o l'altre té convidats al migdia o al vespre, es reparteixen els torns. Fa vint anys que treballa a la brigada i diu que cada any s'ha apuntat a treballar per les festes, que és una cosa voluntària.